

NEYTENDASTOFA

Ákvörðun nr. 18/2009

Kvörtun Sparibíls ehf. yfir auglýsingu og fullyrðingum Brimborgar ehf. á heimasíðu og ummælum framkvæmdastjóra fyrirtækisins á spjallsíðum á Internetinu

I.

Erindið

1.

Með bréfi lögmanns Sparibíls ehf., dags. 22. júlí 2008, er kvartað yfir auglýsingum og fullyrðingum Brimborgar ehf. á heimasíðu fyrirtækisins og ummælum Egils Jóhannssonar, framkvæmdastjóra Brimborgar, á spjallsíðum á Internetinu. Að mati kvartanda er háttsemi Brimborgar, þar með talin háttsemi framkvæmdastjórans, brot á ákvæðum laga nr. 57/2005, um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins. Einkum ákvæðum 5., 6. og 7. gr. laganna. Þar sem meint brot áttu sér stað fyrir gildistöku laga nr. 50/2008 um breytingu á lögum nr. 57/2005 koma þau lög ekki til álita í máli þessu. Á heimasíðu Brimborgar segir m.a.:

„Brimborg er eina viðurkennda sölu- og þjónustufyrirtæki Volvo á Íslandi. Vegna innflutnings aðila á vörumerkinu Volvo til Íslands, sem ekki eru viðurkenndir sölu- og þjónustuaðilar Volvo, vill Brimborg – að gefnu tilefni – benda neytendum á að fyrirtækið ber einungis ábyrgð á þeim vörum sem fyrirtækið selur. Veldu Volvo hjá Brimborg; rétta ábyrgð, lengri ábyrgð til 3ja ára, rétta þjónustu og þegar allt er tiltekið, lægra verð en aðrir bjóða. Brimborg – öruggur staður til að vera á.“ Gerðar eru eftirtaldar athugasemdir:

a. Í textanum segir:

„Vegna innflutnings aðila á vörumerkinu Volvo til Íslands, sem ekki eru viðurkenndir sölu- og þjónustuaðilar Volvo, vill Brimborg – að gefnu tilefni – benda neytendum á að fyrirtækið ber einungis ábyrgð á þeim vörum sem fyrirtækið selur.“

Óljóst sé hvert hið *gefna tilefni* sé en með fullyrðingunni sé gefið í skyn að ábyrgð á Volvo bifreiðum sem ekki séu fluttar inn af Brimborg, sé lakari en ábyrgð á bifreiðum frá Brimborg. Það sé rangt og örökstutt og gangi gegn niðurstöðu úrskurðar áfrýjunarnefndar neytendamála nr. 3/2008.

- b. Í textanum sé neytendum ráðlagt að velja Brimborg og „réttu ábyrgð“. Með þessu er gefið í skyn að ábyrgð annarra innflytjenda Volvo bifreiða, þar sem kvartandi hafi hvað stærsta markaðshlutdeild, sé röng eða á einhvern hátt ófullnægjandi. Kvartandi beri ábyrgð á söluvöru sinni samkvæmt ávæðum laga nr. 48/2003 um neytendakaup. Það sé rangt og villandi að halda öðru fram eða gefa í skyn að ábyrgð Brimborgar sé réttari en annarra söluaðila.
- c. Í textanum segi að Brimborg veiti: „lengri ábyrgð til 3ja ára“. Kvartandi beri lögbundna 2ja ára ábyrgð á þeim bifreiðum sem hann hafi á boðstólum skv. ákvæðum laga um neytendakaup. Því til viðbótar bjóði hann upp á bifreiðatryggingu til fjögurra ára sem fylgi öllum bifreiðum kvartanda. Sú trygging nái til lengri tíma en ábyrgð Brimborgar. Eðlismunur getur verið á tryggingunum en um það sé ekki fjallað á heimasíðu Brimborgar. Ábyrgð Brimborgar sé skemmri en ábyrgð kvartanda og sé fullyrðingin því röng.
- d. Brimborg haldi því fram að fyrirtækið bjóði „réttu þjónustu“. Vandséð sé hvað átt sé við en setningin hljóti að teljast villandi gagnvart neytendum auk þess sem setningin sé röng. Gefið sé í skyn að aðrir söluaðilar Volvo veiti ranga eða miður góða þjónustu. Eigi setningin ekki við nein rök að styðjast.
- e. Því sé haldið fram að Brimborg bjóði „þegar allt er tiltekið lægra verð en aðrir bjóða“. Þessi fullyrðing sé röng og villandi gagnvart neytendum og ósanngjörn gagnvart kvartanda. Kvartandi bjóði lægra verð en Brimborg á Volvo bifreiðum og hafi hann lagt fram ýmis gögn því til staðfestingar. Þá sé setningin „þegar allt er tiltekið“ óljós, villandi, röng og ósönnuð.

Þá er kvartað yfir háttsemi Egils Jóhannssonar framkvæmdastjóra Brimborgar fyrir hönd fyrirtækisins og persónulega. Snúi kvörtunin að ummælum hans á spjallsíðum á Internetinu. Þar fylgi hann eftir auglýsingu sem og svarar spurningum netverja um ástæður þess að Sparibíll geti boðið tiltekna bifreiðategund á lægra verði en Brimborg. Tilvísanir í textanum til tiltekkins aðila snúi að Sparibíl. Kvörtunin er í tveimur liðum. Annars vegar er kvartað yfir því að í ummælunum komi fram fullyrðingar um að Sparibíll hafi sett fram ótrúverðugar fullyrðingar og að Sparibíll beri lakari ábyrgð á bifreiðum sínum en aðrir. Því sé haldið fram að „*Brimborg kæmist aldrei upp með svona vinnubrögð*“ og að viðskiptavinir Brimborgar „*geri meiri kröfur en þarna sé boðið upp á*“.

Hins vegar er kvartað yfir því að framkvæmdastjórinn haldi því fram að Sparibíll og aðrir söluaðilar vísi „*ábyrgðarkostnaði*“ á Brimborg og að „*þessir aðilar geti auðvitað ekki látið aðra þrifa upp eftir sig*“. Þessar fullyrðingar séu villandi og rangar enda hafi Sparibíll aldrei vísað viðskiptavinum sínum til Brimborgar þegar komi að því að greiða fyrir viðgerð vegna galla í bifreið sem Sparibíll hafi selt.

Að lokum er þess óskað að Neytendastofa taki erindið til ákvörðunar og grípi eftir atvikum til viðurlaga sbr. V. kafla laga nr. 57/2005.

II. Málsmeðferð

1.

Erindi Sparibíls var sent Brimborg til umsagnar með bréfi Neytendastofu, dags. 7. ágúst 2008. Þar var jafnframt vakin athygli á því að 6. júní 2008 hafi tekið gildi lög nr. 50/2008 um breytingu á lögum nr. 57/2005 og þess getið að að mati kvartanda kæmu þau ekki álitu í máli þessu þar sem meint brot áttu sér stað fyrir gildistöku þeirra. Svar lögmanns Brimborgar og Egils Jóhannssonar er dags. 15. ágúst 2008. Þar er því mótmælt að brotið hafi verið gegn tilgreindum lögum og sé öllum fullyrðingum og kröfum Sparibíls í þá veru hafnað. Krafist sé frávísunar á þeim umkvörtunarefnum sem snúa að ummælum Egils á spjallsíðum á Internetinu. Auk þess sé það mat lögmannsins að ekkert tilefni sé fyrir Neytendastofu til aðgerða vegna kvörtunarinnar og sé þess krafist að stofnunin taki þá afstöðu í málinu.

Í bréfinu er kvörtunum Sparibíls svarað í sömu röð og í erindi.

- a. Fjöldi bifreiðaeigenda hafi í gegnum árin leitað til Brimborgar með bifreiðar af Volvo gerð sem keyptar hafi verið af öðrum söluaðilum en Brimborg eða fluttir inn beint af viðkomandi bifreiðareiganda. Þessir aðilar hafi óskað eftir því að Brimborg lagfæri bilanir á sinn kostnað á þeirri forsendu að viðkomandi bifreið sé í ábyrgð. Í mörgum tilfellum hafi bifreiðaeigendunum hreinlega verið vísað á Brimborg af fyrrgreindum söluaðilum. Það sé því af „gefnu tilefni“ sem Brimborg upplýsi að fyrirtækið beri ekki ábyrgð á vörum sem aðrir aðilar selji. Ástæða þessa misskilnings sé ekki síst villandi yfirlýsingar söluaðila eins og Sparibíls. Ekkert í tilvitnuðum texta sé hægt að skilja sem fullyrðingu um að ábyrgð annarra söluaðila sé lakari heldur eingöngu að Brimborg taki einungis ábyrgð á sínum vörum. Eigi kvörtun Sparibíls því ekki við rök að styðjast.
- b. Með orðunum „rétt ábyrgð“ sé verið að vísa til þess að fyrirtækið geti boðið upp á ábyrgðarskilmála sem séu viðurkenndir af framleiðanda bifreiðanna. Einnig sé verið að vísa til þess að fyrirtækið hafi fjárhagslegt bolmagn til þess að standa undir ábyrgð sinni. Ábyrgð Brimborgar sé þannig mikils virði og rétt lýst sem „rétttri“. Hér sé notað lægsta stig lýsingarorðs og alls ekki verið að gefa í skyn að ábyrgð annarra söluaðila sé röng eða lakari. Það sé misskilningur hjá kvartanda og sé úrskurður áfrýjunarnefndar neytendamála í máli nr. 3/2008 óviðkomandi málinu að þessu leyti.
- c. Brimborg bjóði sannanlega lengri ábyrgð en lög segja til um. Með viðkomandi fullyrðingu sé ekki verið að bera ábyrgð fyrirtækisins saman við ábyrgð annarra söluaðila heldur aðeins verið að vísa til þess að fyrirtækið bjóði lengri ábyrgð en lögbundin sé.

- d. Augljóst sé hvað átt sé við með „réttri þjónustu“. Brimborg sé eini viðurkenndi þjónustuaðili Volvo á Íslandi. Allur tækjakostur fyrirtækisins, verkfæri og þjálfun starfsmanna miði að því að uppfylla kröfur framleiðandans og séu bifvélavirkjar sem vinna við að þjónusta Volvo bifreiðar með sérstaka meistaragráðu frá því fyrirtæki. Allir ferlar uppfylli kröfur framleiðandans um vinnulag. Það sé því ljóst að Brimborg geti staðið við fullyrðingu sína um að fyrirtækið bjóði „réttu þjónustu“. Ekki sé verið að gera samanburð við þjónustu annarra aðila heldur eingöngu verið að lýsa þjónustu Brimborgar með notkun lægsta stigs lýsingarorðs.
- e. Auglýsing Brimborgar um að fyrirtækið bjóði „...þegar allt er tiltekið, lægra verð en aðrir bjóða...“. hafi verið sett fram í góðri trú vegna þess að forsvarsmenn Brimborgar séu þess fullvissir að ef kaupendur taki tillit til allra þátta sem skipti máli við bifreiðakaup, svo sem ábyrgðar, þjónustu, aukahluta og árgerðar bifreiða, þá sé hagstæðara að kaupa bifreiðar hjá Brimborg heldur en keppinautum fyrirtækisins. Brimborg geti þó fallist á að erfitt sé að sanna með óvæfengjanlegum hætti framangreinda fullyrðingu enda sé það huglægt hvernig þættir eins og ábyrgð og traust í viðskiptum sé metið. Þá sé mismunandi hvaða áhættu kaupendur vilji taka í viðskiptum. Til að taka af allan vafa og fyrirbyggja misskilning hafi Brimborg hætt notkuninni.

Kvartanir Sparibíls yfir ummælum framkvæmdastjóra Brimborgar sem viðhöfð voru í spjalli á spjallrás á Internetinu áttu sér stað í júní 2006 eða fyrir meira en tveim árum. Kvartandi hafi aldrei fyrr gert athugasemdir við ummælin og gefi engar skýringar á því tómlæti sínu. Jafnvel þó að enga tímafresti sé að finna í lögum nr. 57/2005 til þess að bera fram kvartanir við Neytendastofu þá verði að miða við hæfilega og skynsamlega tímalengd í þeim efnum. Það geti varla flokkast undir verkefni Neytendastofu að skera úr um lögmæti ummæla svo langt aftur í tímann sem virðast ekki í tengslum við neytendavernd samtímans. Í það minnsta verði kvartandi að sýna fram á að hann hafi einhverja lögvarða hagsmuni að fá mat Neytendastofu á lögmæti ummælanna sem hann hefur ekki gert. Sérstaklega þegar haft er í huga að hann umbar ummælin í meira en tvö ár. Sé þess krafist að Neytendastofa vísi þessum hluta kvörtunar Sparibíls frá á grundvelli tómlætisáhrifa.

Verði umkvörtunarefnin tekin til efnislegrar umfjöllunar sé því hafnað að umrætt spjall á spjallrásum á Internetinu geti flokkast undir viðskiptahætti Brimborgar, auglýsingar, samanburðarauglýsingar eða aðrar yfirlýsingar fyrirtækisins. Gildissvið 5., 6. eða 7. gr. laga nr. 57/2005 sé víðtækt en geti þó ekki náð til fullyrðinga eða skoðana í hvaða formi sem þær séu settar fram, Form spjallsins sé persónulegt og ekki sett fram með þeim hætti að það geti talist brot á viðkomandi lagagreinum.

Umrætt spjall hefjist með því að Egill Jóhannsson bjóði netverjum á viðkomandi spjallrás að kynnast nýrri gerð af sportbifreið. Eins og vilji verða á spjallrásum hafi umræðan leiðst vítt og

breitt og þar á meðal um verð á bifreiðum sem fluttur séu inn af aðilum á hinum svokallaða „gráa markaði“. Egill sé hvattur til að svara og gerir það en skrifar undir sem Egill en ekki sem framkvæmdastjóri. Hann setji fram tilbúin dæmi um málflutning og fullyrðingar og spyr netverja hvort þeim þyki þær setningar trúverðugar ef hann sjálfur setti þær fram með sambærilegum hætti. Í kjölfarið hafi Egill birt slóð inn á vefsíðu Sparibíls þar sem á þeim tíma hafi verið birt órökstudd dæmi Sparibíls um sparnað með sambærilegum hætti. Egill hafi svarað að honum þyki þetta ekki trúverðugt og að hann væri viss um að Brimborg kæmist ekki upp með slík vinnubrögð. Netverjar hafi verið hvattir til að skoða vefsíðu Sparibíls og dæma hver fyrir sig.

Tvö ár séu liðin frá því þetta var og hafi Sparibíll í millitíðinni með úrskurði áfrýjunarnefndar neytendamála nr. 3/2008 orðið uppvís um að villa um fyrir neytendum með villandi og órökstuddum fullyrðingum á vef sínum. Eftir þann úrskurð hafi megninu af textanum á vefnum verið breytt.

Egill spyrji hvort netverjum þætti trúverðugt vísaði hann viðskiptavinum sínum á annað fyrirtæki varðandi ábyrgð á vörum sem hann væri að selja. Egill svari fyrir sig að honum þætti það ekki trúverðugt en biðji netverja að smella á slóð Sparibíls til að skoða viðskiptahætti þess fyrirtækis og sannreyna sjálfir. Á bak við þessa slóð hafi verið fullyrðing um að bifreiðumboð væru skyldug til að framkvæma ábyrgðarviðgerð á bifreiðum seldum af Sparibíll án kostnaðar og hafi viðskiptavinum fyrirtækisins verið bent á að snúa sér þangað strax ef framleiðslugalli kæmi upp.

Fullyrðingin á vefsíðu Sparibíls hafi hljóðað svo:

„Vandinn er sá að þegar upp koma gallar og við höfum samband við framleiðandann fáum við þau svör frá framleiðandanum að snúa okkur til umboðsins sem þeir eru með á landinu til að sjá um slíka hluti. Þess vegna bendum við kúnnum okkar að snúa sér þangað strax.“

Fullyrðingin lýsi vinnubrögðum Sparibíls sem Egill hafi ekki verið sáttur við og gagnrýnir með réttmætum hætti.

Að þessu megi sjá að sú skoðun Egils um að fullyrðingar Sparibíls á þessum tíma hafi verið ótrúverðugar og vinnubrögð þeirra ólögmæt hafi átt fullkomlega rétt á sér. Ennfremur hafi honum leyfst að hafa þá skoðun að viðskiptavinir hans geri meiri kröfur en þarna sé boðið upp á.

Í ummælum Egils leiðrétti hann misskilning sem fram komi á vefsíðu Sparibíls þess efnis að bifreiðumboð, þ.á.m. Brimborg, neiti að þjónusta bifreiðar. Þar segi m.a.

„Neiti umsjónaraðili merkis (umboð) að þjónusta vöruna er helst til ráða að kvarta við framleiðandann sjálfan. Mun þá framleiðandinn sjá til þess að umsjónaraðili standi við gerða samninga“.

Þessi fullyrðing gefi í skyn að bifreiðumboðin, þ.m.t. Brimborg, stundi það að neita slíkum viðgerðum sem sé alrangt.

Brimborg taki allar bifreiðar í þjónustu sem umboðið er með umboð fyrir. Það sem Brimborg geri ekki sé að taka á sig ábyrgðarkostnað en á sínum tíma hafi staðið á vefsíðu Sparibíls að kaupandi gæti gert kröfu um að fá ábyrgðarviðgerð hjá umboði bifreiðarinnar án kostnaðar sbr. orðalag á vefsíðu Sparibíls sem hafi verið fjarlægð:

„Allir bílaframleiðendur eru skyldir til að bera ábyrgð á vörum sínum. Til að hafa umsjón með þessu hafa þeir ráðið umsjónarmenn (oft nefnd umboð á Íslandi). Þessir umsjónarmenn hvers merkis hafa skrifað undir samninga um að þjónusta vöruna á Íslandi. Þetta er að sjálfsögðu ekki gert ókeypis. Umsjónarmenn fá greitt frá framleiðanda ef um framleiðslugalla er að ræða.“

Af þessu megi ráða að viðskiptavinurinn eigi að snúa sér beint að umboðinu þegar framleiðslugalli komi upp. Sé Sparibíll að reyna að telja viðskiptamönnum sínum trú um að þeir þurfi ekki að greiða bifreiðumboðum fyrir ábyrgðarviðgerðir heldur muni framleiðandinn gera það, sem sé alrangt.

Þetta séu ólögmætir og villandi viðskiptahættir og það sé augljóst að söluaðili bifreiða geti ekki sent viðskiptavini sína til keppinautar og látið hann bera ábyrgðarkostnað af viðgerðum bifreiða sem hann selji. Þetta kalli Egill að láta aðra „þrifa upp eftir sig“.

Öll framangreind ummæli Egils verði jafnframt að skoða út frá þeirri meginreglu að á Íslandi ríki málfrelsi.

2.

Bréf Brimborgar var sent Sparibíll til umsagnar með bréfi Neytendastofu, dags. 19. ágúst 2008. Svar Sparibíls er dags. 28. ágúst 2008.

Þar segir að það sé vissulega óljóst hvert hið „meinta gefna tilefni“ sé. Setningin gefi neytendum til kynna með óljósum og villandi hætti að þeir skyldu varast Volvo bifreiðar sem keyptar séu annars staðar en hjá Brimborg. Sé setningin í andstöðu við þau grundvallar sjónarmið laga nr. 57/2005 sem miði að því að yfirlýsingar og auglýsingar skuli vera skýrar og auðskiljanlegar. Fullyrðing Brimborgar þess efnis að fjöldi bifreiðaeigenda hafi í gegnum árin leitað til Brimborgar og óskað þess að Brimborg lagfærði bilanir á sinn kostnað sé ósönnuð og beri því að

líta fram hjá henni. Rétt sé að benda á að Brimborg hafi gert við a.m.k. tvær gallaðar Volvo bifreiðar á ábyrgðartíma sem Sparibíll hafi selt án þess að krefjast greiðslu hvorki af eigendum bifreiðanna né Sparibíll.

Ekkert í orðunum „rétt ábyrgð“ vísi til þess að ábyrgðarskilmálar Brimborgar séu viðurkenndir af framleiðanda bifreiðanna.

Fullyrðing Brimborgar um að fyrirtækið bjóði upp á ábyrgðarskilmála sem séu viðurkenndir af framleiðanda bifreiðanna sé ósönnuð og sé mótmælt sem slíkri. Þó að rétt væri sé vandséð hvernig slík ábyrgð sé réttari en ábyrgð sem felist í því að Sparibíll greiði fyrir viðgerð sem framkvæmd sé hjá Brimborg. Slíkur mismunur sé alfarið tilbúningur af hálfu Brimborgar.

Það sé misskilningur af hálfu Brimborgar að það sé í lagi að nota lægsta stig lýsingarorðs. Af tvennu illu sé nefnilega verra að nota lægsta stig orðsins „rétt“ þar sem slík notkun gefi til kynna að ábyrgð annarra geri verið „röng“. Gefið sé í skyn að aðrir söluaðilar en þeir sem séu viðurkenndir af framleiðanda bifreiðanna séu í ranga hópnum.

Fullyrðing Brimborgar á vefsíðu sinni um lengri ábyrgð sé einfaldlega röng og villandi. Á vefsíðunni komi ekkert fram um að ábyrgð fyrirtækisins sé lengri en lögbundið sé heldur aðeins að ábyrgðin sé „lengri“. Sérstaklega sé bent á að í athugasemdum Brimborgar sé viðurkennt að orðum fyrirtækisins sé beint að öðrum söluaðilum Volvo bifreiða á Íslandi. Fullyrðingin um lengri ábyrgð gefi því neytendum til kynna að ábyrgð Brimborgar sé lengri en annarra söluaðila en sú fullyrðing sé röng.

Brimborg gefi í skyn að þeir sem kaupi Volvo hjá öðrum en hjá fyrirtækinu muni ekki geta notið þeirrar góðu þjónustu sem Brimborg bjóði. Sem slík sé fullyrðingin röng og villandi.

Greinilegt sé að Brimborg fallist á að fyrirtækið bjóði ekki lægra verð en aðrir á Volvo bifreiðum en ætla megi að Brimborg hafi valdið Sparibíll tjóni með röngum fullyrðingum um lægra verð. Með tilliti til stöðu Brimborgar sem sérfræðings á sviði viðskipta með bifreiðar á Íslandi verði ekki talið að Brimborg hafi sett fram fullyrðinguna um lægra verð af gáleysi. Varnaðaráhrif laga nr. 57/2005 verði lítil ef þeir sem brjóti ákvæði þeirra af ásetningi komist undan refsingu með því einu að hætta að birta hinar villandi og röngu fullyrðingar þegar kvartað sé undan þeim.

Þá er því mótmælt að Sparibíll hafi sýnt af sér tómlæti með því að kvarta ekki fyrr yfir ummælum Egils. Ummælin hafi komið Sparibíll fyrir sjónir fyrir skömmu og hafi fyrirtækið þegar brugðist við. Ummælin hafi staðið óhöggugu á spjallsíðu á netinu sem sé öllum aðgengileg með auðveldum hætti. Ummælunum sé sérstaklega beint að Sparibíll og með þeim vegið

harkalega að rekstri hans og viðskiptasiðferði. Þar sem augljóst sé að ummælin skaði hagsmuni Sparibíls hafi fyrirtækið lögvarða hagsmuni af því að fá umfjöllun Neytendastofu um þau.

Ummælin séu sett fram af framkvæmdastjóra Brimborgar í beinu framhaldi af auglýsingu Brimborgar sem hafi verið undirrituð af Agli Jóhannessyni. Með hliðsjón af því hefði Egill þurft að taka sérstaklega fram ef ummæli hans væru ekki sett fram í nafni Brimborgar. Öllum netverjum hafi verið ljóst að þar hafi framkvæmdastjóri Brimborgar ritað. Vísað er til þess að Brimborg hafi hampað netspjalli Egils. Á heimasíðu fyrirtækisins sé það fyrsti valmöguleiki sem notendum sé boðið upp á. Brimborg gefi því skoðunum framkvæmdastjórans óumdeilt vægi í rekstri sínum og markaðssetningu.

Ummæli framkvæmdastjórans séu alvarleg og fel ekki í sér saklausar skoðanir svo sem Brimborg vilji vera láta.

Sparibíll hafi ekki haldið því fram að bifreiðaumboð væru skyldug á ábyrgðatíma til að framkvæma viðgerð á sinn kostnað á bifreiðum sem aðrir aðilar hafi selt. Fullyrðingar Brimborgar þar að lútandi séu rangar. Bifreiðaumboðin hafi framkvæmt viðgerðir á þeim gerðum bifreiða sem þau hafi til sölu. Það fari síðan eftir atvikum hvernig greiðslu fyrir viðgerðina sé háttáð.

Það sé útúrsnúningur af hálfu Brimborgar að halda því fram að Sparibíll hafi gefið í skyn að bifreiðaumboð neituðu að gera við bifreiðar sem umboðin hafi ekki selt. Ein algengasta spurningin sem Sparibíll fái frá væntanlegum viðskiptavinum lúti einmitt að því hvort bifreiðaumboðin neiti slíkum viðgerðum. Hafi Sparibíll því sérstaka ástæðu til að hafa upplýsingar um þetta atriði á vefsvæði sínu. Vissulega ríki málfrelsi á Íslandi en því séu settar skorður og enginn þurfi að þola rangar villandi eða meiðandi fullyrðingar.

3.

Bréf Sparibíls var sent Brimborg til umsagnar með bréfi Neytendastofu, dags. 2. september 2008. Svar Brimborgar er dags. 22. september 2008. Þar segir m.a. að Brimborg hafi haldið því fram að hið gefna tilefni væri sá misskilningur margra bifreiðaeigenda að Brimborg bæri ábyrgð á göllum í bifreiðum þeirra jafnvel þó að þeir hefðu keypt bifreiðina annars staðar. Sparibíll hafi dregið það í efa og telji að Brimborg noti orðalagið einungis til þess að gera lítið úr ábyrgð annarra söluaðila. Fullyrðingum um að Brimborg hafi tekið á sig kostnað af viðgerð tveggja Volvo bifreiða keyptum hjá Sparibíl sé hafnað enda engum gögnum studdar.

Því hafi ekki verið mótmælt að Brimborg sé eini viðurkenndi sölu- og þjónustuaðili Volvo bifreiða hér á landi. Í þeirri viðurkenningu felist að Brimborg verði að geta boðið kaupendum Volvo bifreiða hér á landi upp á rétta ábyrgð. Það sé langt og strangt ferli að fá slíka

viðurkenningu og mörg formsatriði þurfi að uppfylla. Eitt af því sem Volvo skoði séu þeir ábyrgðarskilmálar sem Brimborg bjóði viðskiptavinum sínum. Yfirlýsingin sé einföld og ekki sé verið að gefa í skyn að skilmálar annarra séu rangir. Væri skilningur Sparibíls réttur væri ekki heimilt að auglýsa „góða vöru“ eða „góða ábyrgð“. Auglýsti Brimborg fallega bifreið myndi Sparibíll túlka það sem svo að þeirra bifreiðar væru ljótar. Engin dæmi séu til þess að notkun lægsta stigs lýsingarorðs hafi verið bönnuð.

Umfjöllun Sparibíls á orðalaginu „lengri ábyrgðatíma“ og „réttari þjónustu“ leggi Brimborg orð í munn og síðan sé lagt út frá því. Ítrekað sé að skv. langri framkvæmd hafi notkun lægsta og miðstigs lýsingarorða verið látin óátalin nema að reglur um samanburðarauglýsingar takmarki þá notkun.

Yfirlýsing Brimborgar um að fyrirtækið bjóði lægra verð en aðrir „ef allt er tiltekið“ sé ekki síst verið að vísa til þess að Brimborg sé traustur aðili í viðskiptum og ábyrgð fyrirtækisins á þeirri vöru sem það selji sé mikils virði.

Réttmæti ummæla Egils Jóhannssonar séu rækilega rökstudd í erindi Brimborgar frá 15. ágúst 2008 og gefi andsvör Sparibíls ekki tilefni til þess að bæt neinu þar við.

4.

Bréf Brimborgar var sent Sparibíll til umsagnar með bréfi Neytendastofu dags. 26. september 2008. Svar Sparibíls er dags. 19. október 2008.

Fullyrðingum Brimborgar þess efnis að Volvo skoði ábyrgðarskilmála fyrirtækisins og að sú skoðun veiti Brimborg einhvern réttan stimpil sé mótmælt sem röngum og þýðingarlausum.

Ómögulegt sé að átta sig á því hvaða stefnu Brimborg ætli að taka varðandi „réttu ábyrgð“. Eru allir söluaðilar bifreiða á Íslandi með „réttu ábyrgð“? Er einhver með „ranga ábyrgð“?

Auglýsa megi „góða vöru“. Auglýsingar Brimborgar hafi verið annars eðlis. Brimborg hafi beint orðum sínum að Sparibíll og öðrum söluaðilum Volvo bifreiða með þessum orðum:

„Vegna innflutnings aðila á vörumerkinu Volvo til Íslands, sem ekki eru viðurkenndir sölu- og þjónustuaðilar Volvo vill Brimborg – að gefnu tilefni- benda neytendum á að fyrirtækið ber einungis ábyrgð á þeim vörum sem fyrirtækið selur.“

Í beinu framhaldi sagði Brimborg:

„Veldu Volvo hjá Brimborg; rétta ábyrgð, lengri ábyrgð til 3ja ára, rétta þjónustu...“

Með þessum orðum sé Brimborg að gefa í skyn að ábyrgð aðila sem ekki séu viðurkenndir sölu- og þjónustuaðilar Volvo sé röng.

Engin sjálfsáhætta sé í tryggingum Sparibíls samkvæmt sérstökum samningi við Vörð tryggingafélag. Þá er bifreiðatryggingin betri en hefðbundin ábyrgð söluaðila að því leyti að hún gildi áfram þrátt fyrir að söluaðilinn verði gjaldþrota eða geti ekki staðið undir skuldbindingum sínum.

Brimborg tefli því fram að fyrirtækið sé traustur aðili í viðskiptum. Ef rétt væri hafi Brimborg enga tilraun gert til þess að meta verðmæti þess til peninga. Neytendur eigi ekki að þurfa að þola órökstuddar fullyrðingar um lægra verð geti fyrirtækið ekki metið það til verðs sem fyrirtækið býður.

5.

Bréf Sparibíls var sent Brimborg til umsagnar með bréfi Neytendastofu, dags. 27. febrúar 2009, og jafnframt beðist velvirðingar því að dráttur hefði orðið á afgreiðslu málsins. Engar athugasemdir bárust. Með bréfi Neytendastofu til málsaðila, dags. 2. apríl 2009, var tilkynnt að gagnaöflun væri lokið í málinu og ákvörðun stofnunarinnar yrði tilkynnt um leið og hún lægi fyrir. Með bréfinu fylgdi listi yfir gögn málsins.

III.

Niðurstaða

1.

Í máli þessu kvartar Sparibíll ehf. yfir auglýsingum og fullyrðingum Brimborgar sem fram koma á heimasíðu fyrirtækisins um Volvo bifreiðar og yfir ummælum Egils Jóhannssonar, framkvæmdastjóra Brimborgar, á spjallsíðum á Internetinu. Að mati kvartanda sé háttsemi Brimborgar, þar með talin háttsemi framkvæmdastjórans, brot á ákvæðum laga nr. 57/2005, um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins. Einkum þágildandi ákvæðum 5., 6. og 7. gr. laganna. Meint brot hafi átt sér stað fyrir gildistöku laga nr. 50/2008 um breytingu á lögum nr. 57/2005 svo einkum sé litið til laganna áður en sú breyting tók gildi.

Af hálfu Brimborgar er því hafnað að auglýsing og fullyrðingar á vefsíðu Brimborgar sem fram komi á heimasíðu fyrirtækisins um Volvo bifreiðar séu brot á ákvæðum laga nr. 57/2005. Þá er farið fram á það að kvörtun vegna ummæla Egils Jóhannssonar sé vísað frá meðferð Neytendastofu. Ummælin hafi verið sett fram af Agli persónulega fyrir meira en tveimur árum. Sparibíll hafi því sýnt af sér tómlæti auk þess sem á Íslandi ríki málfrelsi. Verði ekki fallist á frávísunarkröfu er því alfarið hafnað að ummælin brjóti gegn ákvæðum laga nr. 57/2005.

2.

Í 5. gr. laganna var um það fjallað að óheimilt sé að hafast nokkuð það að sem brýtur í bága við góða viðskiptahætti í atvinnustarfsemi eins og þeir eru tíðkaðir eða eitthvað það sem óhæfilegt er gagnvart hagsmunum neytenda. Ákvæðið er almenn vísiregla að því er varðar viðskiptasiðferði og er ætlað að stuðla að góðum síðum í viðskiptum. Ákvæði 6. og 7. gr. laganna setja auglýsendum skilyrði sem auglýsingar verða að uppfylla.

Ákvæði 6. gr. laga nr. 57/2005 var svo hljóðandi:

„Óheimilt er að veita rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar í auglýsingum eða með öðrum hætti eða beita öðrum slíkum viðskiptaaðferðum sem sama marki eru brenndar, enda séu upplýsingar þessar og viðskiptaaðferðir fallnar til að hafa áhrif á eftirspurn eða framboð vara, fasteigna, þjónustu eða annars þess sem haft er á boðstólum í atvinnustarfsemi sem lög þessi taka til.

Auglýsingar og aðrar viðskiptaaðferðir skulu ekki vera ósanngjarnar gagnvart keppinautum eða neytendum vegna forms þeirra eða sökum þess að skírskotað er til óviðkomandi mála.“

Í 6. gr. var gerð krafa um það að auglýsingar eða aðrar upplýsingar frá fyrirtækjum séu ekki ósanngjarnar gagnvart keppinautum eða neytendum. Með öðrum upplýsingum er m.a. átt við upplýsingar á heimasíðum fyrirtækja og verða fyrirtæki því að gæta þess hvaða upplýsingar koma þar fram og að þær séu ekki ósanngjarnar gagnvart keppinautum eða neytendum.

Í erindinu er vísað almennt til þágildandi ákvæða 7. gr. laga nr. 57/2005. Skv. 1. mgr. 7. gr. átti greinin við um auglýsingar en ekki upplýsingar sem birtast með öðrum hætti. Er það því mat Neytendastofu að 7. gr. eigi ekki við í máli þessu þar sem kvörtunin nær til atriða sem birtast á heimasíðu Brimborgar og til spjallrás á Internetinu.

3.

Kvörtun Sparibíls er snýr að auglýsingu eða texta á heimasíðu Brimborgar.

- a. Í auglýsingu eða texta á heimasíðu Brimborgar sem kvörtunin snýr að segir m.a. að fyrirtækið vilji að *-gefnu tilefni-* benda neytendum á að fyrirtækið beri einungis ábyrgð á þeim vörum sem fyrirtækið selji. Að mati kvartanda sé óljóst hvað átt er við með *„gefnu tilefni“*. Þá gefi setningin órökstutt í skyn að ábyrgðir á Volvo bifreiðum sem ekki eru innfluttar af Brimborg séu lakari. Í athugasemdum Brimborgar segir að fjöldi bifreiðaeigenda sem keypt hafi bifreiðar af öðrum, en Brimborg hafi umboð fyrir, hafi leitað til fyrirtækisins og óskað eftir því að Brimborg lagfæri bifreiðarnar á sinn kostnað

þar sem bifreiðin sé í ábyrgð. Það sé því af „*gefnu tilefni*“ sem Brimborg upplýsir að fyrirtækið beri ekki ábyrgð á vörum sem aðrir selji.

Að mati Neytendastofu hljóta að vera verulegar líkur á því að Volvo bifreiðaeigendur sem keypt hafa bifreiðar sínar af öðrum en Brimborg, umboðsaðila Volvo, leiti til Brimborgar ef upp kemur galli á ábyrgðartíma. Á heimasíðu Sparibíls hafi m.a.s. eigendur verið hvattir til þess. Er því að mati Neytendastofu tilefni til staðar hjá Brimborg að vekja athygli á því að fyrirtækið sem slíkt beri ekki ábyrgð á vöru sem seld er af öðrum. Breytir það engu þó til staðar sé svo kölluð verksmiðjuábyrgð eða ábyrgð framleiðanda. Notkun Brimborgar á orðunum „*gefnu tilefni*“ er hvorki í andstöðu við 5. eða 6. gr. laga nr. 57/2005 fyrir breytingu þeirra með lögum nr. 50/2008.

- b. Kvartað er yfir því að í textanum sé neytendum ráðlagt að velja Brimborg og „*rétta ábyrgð*“, sem gefi í skyn að ábyrgð annarra innflytjenda Volvo bifreiða sé röng eða ófullnægjandi. Brimborg svarar því til að þar sem fyrirtækið sé eini viðurkenndi sölu- og þjónustuaðili Volvo bifreiða á Íslandi sé verið að vísa til þess að fyrirtækið bjóði upp á ábyrgðaskilmála sem séu viðurkenndir af framleiðanda bifreiðanna. Þá sé notað lægsta stig lýsingarorðs og alls ekki gefið í skyn að ábyrgð annarra söluaðila sé röng eða lakari.

Með því að nota orðin „*rétta ábyrgð*“ gefur að mati Neytendastofu í skyn að ranga eða lakari ábyrgð sé að finna annars staðar sem hljóta að vera aðrir staðir þar sem Volvo bifreiðar eru seldar. Breytir engu þó neðsta stig lýsingarorðsins sé notað enda ber auglýsanda ávallt að geta sannað fullyrðingar sínar. Fullyrðing Brimborgar um „*rétta ábyrgð*“ brýtur því í bága við góða viðskiptahætti, er villandi og ósanngjörn gagnvart keppinautum og neytendum og því brot á 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005 fyrir breytingu þeirra með lögum 50/2008.

- c. Í textanum segir að Brimborg veiti „*lengri ábyrgð til þriggja ára*“. Kvartandi beri lögbundna tveggja ára ábyrgð á þeim bifreiðum sem hann hafi á boðstólum skv. ákvæðum laga um neytendakaup. Því til viðbótar bjóði hann upp á bifreiðatryggingu til fjögurra ára sem fylgi öllum bifreiðum kvartanda. Ábyrgð Brimborgar sé því „*skemmri*“ en ábyrgð kvartanda. Í svari Brimborgar segir að með fullyrðingunni sé ekki verið að bera ábyrgð fyrirtækisins saman við ábyrgð annarra söluaðila heldur aðeins verið að vísa til þess að fyrirtækið bjóði lengri ábyrgð en lögbundin sé.

Það liggur fyrir í gögnum málsins að Brimborg býður þriggja ára ábyrgð til neytenda, þ.e. eins árs lengri kvörtunarfrest en lögbundinn er sem lágmarksfrestur skv. lögum um neytendakaup nr. 48/2003. Brimborg er að mati Neytendastofu að vísa til þessarar þjónustu fyrirtækisins og er það langsótt skýring að verið sé að bera ábyrgðartímann við

ábyrgðartíma keppinauta sem vafalaust er misjafn. Er setningin „*lengri ábyrgð til þriggja ára*“ því hvorki í andstöðu við 5. eða 6. gr. laga nr. 57/2005 fyrir breytingu þeirra með lögum nr. 50/2008.

- d. Þá segir að Brimborg bjóði „*rétta þjónustu*“ sem að mati kvartanda gefur í skyn að aðrir söluaðilar Volvo á Íslandi veiti ranga eða miður góða þjónustu. Í gögnum Brimborgar segir að ekki sé verið að gera samanburð við þjónustu annarra aðila heldur eingöngu verið að lýsa þjónustu Brimborgar með notkun lægsta stigs lýsingarorðs.

Að velja orðin „*rétta þjónustu*“ gefur að mati Neytendastofu í skyn að ranga eða lakari þjónustu sé að finna annars staðar sem hljóta að vera aðrir staðir þar sem Volvo bifreiðar eru seldar. Breytir engu þó neðsta stig lýsingarorðsins sé notað enda ber auglýsanda ávallt að geta sannað fullyrðingar sínar. Fullyrðing Brimborgar um „*rétta þjónustu*“ brýtur því í bága við góða viðskiptahætti, er villandi og ósanngjörn gagnvart keppinautum og neytendum og því brot á 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005 fyrir breytingu þeirra með lögum 50/2008.

- e. Í textanum segir jafnframt að Brimborg bjóði „*þegar allt er tiltekið lægra verð en aðrir bjóða*“. Að mati Sparibíls sé þessi fullyrðing röng og villandi gagnvart neytendum og ósanngjörn gagnvart kvartanda. Brimborg segir í gögnum málsins að fyrirtækið geti fallist á að erfitt sé að sanna fullyrðinguna og til að taka af allan vafa og fyrirbyggja misskilning hafi Brimborg hætt notkun fullyrðingarinnar.

Neytendastofa tekur undir með Brimborg að fullyrðingu af þessu tagi sé erfitt að sanna enda ber Brimborg það ekki við og hefur látið af notkun setningarinnar. Að mati Neytendastofu var notkun Brimborgar á fullyrðingunni að fyrirtækið bjóði „*þegar allt er tiltekið lægra verð en aðrir bjóða*“ andstætt góðum viðskiptaháttum, villandi og ósanngjörn gagnvart keppinautum og neytendum og því brot á 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005 fyrir breytingu þeirra með lögum 50/2008.

Þar sem fullyrðingin er enn birt á vefsíðu Brimborgar, eftir gildistöku laga nr. 50/2008 um breytingu á lögum nr. 57/2005, er það mat Neytendastofu að notkun fullyrðinga um að Brimborg veiti „*rétta ábyrgð*“ og „*rétta þjónusta*“ og fullyrðingum um að „*þegar allt er tiltekið, lægra verð en aðrir bjóða*“ brjóti einnig gegn hinum breyttu lögum. Að mati Neytendastofu brjóta fullyrðingarnar gegn ákvæðum 5. gr. þar sem lagt er almennt bann við óréttmætum viðskiptaháttum, ákvæði 1. mgr. 8. gr. þar sem fram kemur að viðskiptahættir séu óréttmætir ef þeir eru til þess fallnir að raska verulega eða séu líklegir til að raska verulega fjárhagslegri hegðun neytenda, enda eru fullyrðingarnar til þess fallnar að hafa áhrif á ákvörðun neytenda um að eiga viðskipti, sem og ákvæði 14. gr. sem er að mestu samhljóða ákvæði fyrri 6. gr.

Gildissviði greinarinnar hefur þó verið breytt og á það nú eingöngu við um viðskiptahætti milli fyrirtækja, ekki gagnvart neytendum.

4.

Kvörtun Sparibíls sem snýr að ummælum framkvæmdastjóra Brimborgar á spjallsíðum á Internetinu.

Kvartað er yfir því að í ummælunum komi fram fullyrðingar um að Sparibíll beri lakari ábyrgð á bifreiðum sínum en aðrir. Þá sé því haldið fram að „Brimborg kæmist aldrei upp með svona vinnubrögð“ og að viðskiptavinir Brimborgar „geri meiri kröfur en þarna sé boðið upp á“. Þá er kvartað yfir því að fullyrt er í ummælunum að Sparibíll og aðrir söluaðilar vísi „ábyrgðarkostnaði“ á Brimborg. Þá segi framkvæmdastjórinn að „þessir aðilar geti auðvitað ekki látið aðra þrifa upp eftir sig“. Þessar fullyrðingar séu villandi og rangar enda hafi Sparibíll aldrei vísað viðskiptavinum sínum til Brimborgar þegar komi að því að greiða fyrir viðgerð vegna galla í bifreið sem Sparibíll hafi selt. Brimborg bendir á að ummæli þau sem kvartað er yfir hafi átt sér stað í júní 2006, þ.e. tveim árum áður en kvörtunin kom fram. Þó svo tímafresti sé ekki að finna í lögum nr.57/2005 til að bera fram kvartanir til Neytendastofu verði að miða við hæfilega og skynsamlega tímalengd í þeim efnum. Þá sé form spjallsins persónulegt og geti ekki flokkast undir viðskiptahætti Brimborgar sbr. 5., 6. og 7. gr. laga nr. 57/2005. Í spjallinu birti Egill slóð inn á vefsíðu Sparibíls þar sem á þeim tíma hafi verið birt órökstudd dæmi um sparnað. Egill tekur fram að það sem þar birtist þyki honum ekki trúverðugt og hann væri viss um að Brimborg kæmist ekki upp með slík vinnubrögð.

Tilfni ummæla Egils Jóhannssonar framkvæmdastjóra Brimborgar, sem kvartað er yfir virðast einkum hafa vera viðhöfð vegna fyrirspurnar um það hvers vegna tiltekin bifreið sé mun dýrari hjá Brimborg en hjá Sparibíl. Að mati Neytendastofu er því augljóst að svar Egils er sett fram fyrir hönd Brimborgar. Í svari sínu vísar hann m.a. til þess að önnur fyrirtæki víki sér undan ábyrgð á seldum bifreiðum og bendir á fullyrðingar og ábendingar á vefsíðu Sparibíls máli sínu til stuðnings. Ummælin eru að mati Neytendastofu til þess fallin að hafa áhrif á eftirspurn enda er Egill með þeim að hvetja notendur spjallsins til að nýta sér þjónustu Brimborgar en ekki keppinauta þess.

Óumdeilt er að ummæli Egils voru viðhöfð árið 2006. Í lögum nr. 57/2005 er ekki mælt fyrir um tímamörk kvartana og því getur Neytendastofa ekki vísan kvörtuninni frá sem of seint fram kominni þó tvö ár líði frá því að viðskiptahættirnir séu viðhafðir þar til kvörtun berst.

Að mati Neytendastofu brjóta ummælin gegn ákvæði 5. gr. laga nr. 57/2005, fyrir breytingu þeirra með lögum nr. 50/2008, enda eru þau til þess fallin að kasta rýrð á Sparibíl, keppinaut

Brimborgar. Ummælin brjóta einnig gegn ákvæði 6. gr. sömu laga þar sem þeim er ætlað að hafa áhrif á eftirspurn bifreiðanna.

Þar sem ummælin eru enn aðgengileg á spjallsvæði Brimborgar, eftir gildistöku laga nr. 50/2008 um breytingu á lögum nr. 57/2005, er það mat Neytendastofu Brimborg hafi einnig brotið gegn núgildandi ákvæðum 5. gr. þar sem lagt er almennt bann við óréttmætum viðskiptaháttum, ákvæði 1. mgr. 8. gr. þar sem fram kemur að viðskiptahættir séu óréttmætir ef þeir eru til þess fallnir að raska verulega eða séu líklegir til að raska verulega fjárhagslegri hegðun neytenda, enda eru fullyrðingarnar til þess fallnar að hafa áhrif á ákvörðun neytenda um að eiga viðskipti, sem og ákvæði 14. gr. sem er að mestu samhljóða ákvæði fyrri 6. gr. Brotið felst í ummælum um að Sparibíll beri lakari ábyrgð á bifreiðum sínum og fullyrðingu um að „Brimborg kæmist aldrei upp með svona vinnubrögð“, fullyrðingu um að viðskiptavinir Brimborgar „geri meiri kröfur en þarna sé boðið upp á“, fullyrðingu um að Sparibíll vísi „ábyrgðarkostnaði“ á Brimborg og fullyrðingu um að „þessir aðilar geti auðvitað ekki látið aðra þrifa upp eftir sig“

IV.

Ákvörðunarorð:

„Brimborg ehf., Bíldshöfða 6-8, Reykjavík, braut með notkun fullyrðinga um að Brimborg veiti „réttu ábyrgð“ og „réttu þjónustu“ og fullyrðingu um að „þegar allt er tiltekið, lægra verð en aðrir bjóða“ á heimasíðu fyrirtækisins gegn ákvæðum 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins, fyrir breytingu þeirra með lögum nr. 50/2008. Þar sem setningin er enn til staðar á heimasíðunni, er einnig um að ræða brot á ákvæðum 5. gr., 1. mgr. 8. gr. og 14. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu eftir breytingu þeirra með lögum nr. 50/2008.

Brimborg ehf., Bíldshöfða 6-8, Reykjavík, braut með ummælum Egils Jóhannessonar, framkvæmdastjóra fyrirtækisins, á spjallvef fyrirtækisins, um að Sparibíll beri lakari ábyrgð á bifreiðum sínum, með því að halda því fram að „Brimborg kæmist aldrei upp með svona vinnubrögð“, að viðskiptavinir Brimborgar „geri meiri kröfur en þarna sé boðið upp á“, með fullyrðingu um að Sparibíll vísi „ábyrgðarkostnaði“ á Brimborg og með fullyrðingu um að „þessir aðilar geti auðvitað ekki látið aðra þrifa upp eftir sig“ brotið gegn ákvæðum 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins, fyrir breytingu þeirra með lögum nr. 50/2008. Þar sem ummælin eru enn aðgengileg á spjallvef Brimborgar er einnig um að ræða brot gegn ákvæðum 5. gr. 1. mgr. 8. gr. og 14. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu eftir breytingu þeirra með lögum nr. 50/2008.

Með vísan til 2. mgr. 21. gr. b. laga nr. 57/2005 um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu bannar Neytendastofa Brimborg ehf. notkun framangreindra fullyrðinga og ummæla.

Bannið tekur gildi tíu dögum eftir birtingu ákvörðunar þessarar. Innan þess tíma skal Brimborg fjarlægja fullyrðingarnar og ummælin af vefsíðu sinni.“

Neytendastofa, 9. júní 2009

Tryggvi Axelsson
forstjóri

Þórunn Anna Árnadóttir